

ПРОЛЕТАРІ ВСІХ КРАЇН, ЄДНАЙТЕСЯ!

Молодий комуніст

ОРГАН КІРОВОГРАДСЬКОГО ОБКОМУ ЛКСМУ

Рік видання XIX • 132 [2568], П'ЯТНИЦЯ, 22 ГРУДНЯ 1978 року.

Газета виходить з 1939 року
Ціна 2 коп.

Сьогодні в Кіровограді розпочинає свою роботу XIX обласна партійна конференція.

Юнаки та дівчата області палко вітають делегатів з цією знаменною подією.

Комуністам—людям ленінського гарту, відданим синам Вітчизни, вихователям і наставникам молоді—присвячується цей номер газети.

ВІЗЬМИ В ЖИТТІ ЗА ПРИКЛАД КОМУНІСТА!

ПЕРША КОЛОНКА

КОМУНІСТИ В КОМСОМОЛІ

Полум'яний ленінський заклик «учитися комунізму» лежить в основі роботи всіх комсомольських організацій по формуванню у юнаків і дівчат передового світогляду, активної життєвої позиції, по вихованню їх ідейно загартованими, трудолюбивими будівниками прийдешнього. І сьогодні, в умовах розвинутого соціалізму, цей заклик має особливе значення. «Чого ми повинні вчити молоді», — підкреслював у своїй промові на XVIII з'їзді ВЛКСМ Л. І. Брежнєв, — і як вона повинна вчитися, щоб стати гідною будівницею комунізму, — це і тепер головне в роботі комсомолу і в партійному керівництві цією роботою».

Закінчилася цьогорічна звітно-виборна кампанія. В числі новообраних групкомсоргів і секретарів цехових, бригадних, відділових комсомольських організацій номінований четвертий — комуніст, дві третини комсомольських організацій області таном очолили комуністи.

А скільки ще чудових прикладів для наслідування мають сьогодні юнаки і дівчата в особі комуністів, які очолюють міські та районні комітети комсомолу! Характерним у цьому є постать секретаря — завідувача відділом учнівської молоді Гайворонського району комсомолу Катерини Дзюрук. Дев'ятий рік вона невтомно і наполегливо передає свій досвід внутрішньої роботи широкому активу шкільної молоді, вміло координує і спрямовує роботу різноманітних піонерських і комсомольських штабів.

Творчий пошук свого, спадкоємність показового стилю керівництва призначення першою секретарем Світловодського міського комсомолу Сергієві Якименку, який у нинішньому році очолив славетну комсомольську організацію: протягом чотирьох з п'яти літків нинішньої п'ятиріччя молоді Світловодщини утримують перехідний Червоний Прапор ЦК ВЛКСМ за успіхи у виконанні рішень XXV з'їзду КПРС.

Наслідувати своїх ватажків — комуністів означає для молоді й оволодіння ленінським стилем роботи. Душе багатим, перспективним є тут досвід керівництва комсомолом колгоспу «Родина» Долинського району, де секретар комсомольської організації — заступник голови колгоспу по роботі з молоддю.

А скільки прикладів для наслідування повсякчас показують пропагандистські системи комсомольської політосвіти! Давно працюють у комсомолі досвідчені комуністи Л. М. Завражний (комсомольський пропагандист Кіровського району обласного центру) та Ю. Т. Кукуруза (Олександрійське райоб'єднання «Сільгосптехніка»), які — щодень у творчому пошуку. Навчаючи слухачів правильно орієнтуватися в стрімкому сьогоденні, глибоко оволодіти марксистсько-ленінською теорією, вони тим самим допомагають юнакам і дівчатам жити і працювати по-комуністичному.

«Радянські люди знають, — відзначив Л. І. Брежнєв, — там де труднощі — там попереду комуністи. Радянські люди знають: щоб не сталося, комуністи не підведуть. Радянські люди знають: там, де партія — там успіх, там перемога».

Тихін Федорович Кулінич — один з найстаріших комуністів області, людина прекрасної долі. Більше ніж шістьдесятьма роками вимірюється його партійний стаж. Ще у квітні 1917 року він став комуністом-більшовиком і гідно проніс це високе звання через десятиліття. Був комісаром у громадянську і Велику Вітчизняну, проявив талант керівника на партійній і господарській роботі. За великі заслуги перед Батьківщиною, за доблесний ратний і мирний труд Тихін Федорович нагороджений орденом Леніна, багатьма медаллями.

Нині ветеран партії живе в місті Долинській. Хоч і на заслуженому відпочинку Т. Ф. Кулінич, але бере активну участь у громадській роботі.

Фото В. ГРИБА.

БАГРЯНИЙ ТРИПТИХ

Ми чисті перед совістю,
нащадками й Планетою
І правду цю осваюєм
своїми партбилетами
Б. ОЛІННИК.

1
[Небо — як сон глибокий.
В обрій шляхи задивлені.]
Птицями стануть роки,
Партією окрилені.
[Чварами, світе, ораний,
Вигни добра підкову.]
В дерева дружби коренем —
Партії мудре слово.
[Станси. Сонети. Оди.
Строфи. Мов на параді я.]
Є у ріки народу
Річище вірне — Партію!

2
В завтра своє віддаємось,
Мов повертаємось з вирію.
З Леніна ми починаємось
Правдою, совістю, вірою.
З ним свого права свідомі,
Будні звиятього множим.
Ленін — це море, в якому
Дна досягнути не можна.

3
... І саме тому ми вижили
В буремну, у громадянську.
Що кров'ю своєю вижили
На прапорі герб радянський.
І саме тому нескореними
Торуюм дороги пам'яті,
Бо йдуть комуністи променями
Від сонця, що зветься Партією!
Валерій ГОНЧАРЕНКО.

НАШ НАДІЙНИЙ РЕЗЕРВ

В. М. СІДУН,

перший секретар Світловодського міського партії

СХВИЛЬОВАНИЙ стояв перед членами бюро міському партії механізатор колгоспу ім. Жданова Анатолій Колотигін. Навіть у жнива не доводилося його таким бачити. А тоді, мабуть, і простимо було хвилюватися. Адже комсомольсько-молодіжний екіпаж, очолюваний ним, йшов попереду всіх комбайнових екіпажів району. Та так до кінця збирання і не поступився першістю. У день відкриття XI Всесоюзного фестивалю молоді і студентів на Кубі Анатолій Колотигін зі своїм напарником, теж комсомольцем, Михайлом Гекалом встановили добрий рекорд: за 20 годин на площі 46 гектарів намолотили 1610 центнерів зерна, а всього протягом жнив хлопці намолотили понад 13 тисяч центнерів зерна. За трудову перемогу Анатолія Колотигіна нагороджено Почесною грамотою Верховної Ради Української РСР. Працелюбність комсомольця, висока свідомість громадянського обов'язку не залишилися поміченими комуністами господарства.

Постійна увага, батьківське піклування про молоді — цією турботою пройнята вся діяльність комуністів району. У своїй роботі по керівництву комсомолом вони виходять з основоположних вказівок В. І. Леніна, з принципів Жданова XXV з'їзду КПРС про те, що роль комсомолу в житті нашої суспільства зростає, що резерв школі, що це — чудова школа, кузня кадрів для партії.

Поповнення з числа членів ВЛКСМ у Світловодській партійній організації зростає і якісно і кількісно. В 1971 році в усьому загоні прийнятих кандидатами і членами КПРС 40 процентів становили комсомольці, а в 1975-го року цей показник сягнув уже 60 процентів. На сьогодні понад три чверті поповнення комуністів прийшло з комсомолу.

Назву ще таку цифру, яка ілюструє стиль роботи партійних організацій Світловодського району по керівництву комсомолом. За останні роки в півтора рази більше молодих комуністів обрано секретарями

комсомольських організацій, групкомсоргами, членами комітетів і бюро комсомолу. Зрозуміло, справа не тільки в цифрах, а в тому, кого ми приймаємо в партію, кого рекомендуємо на комсомольську роботу. Адже юнаки і дівчата чекають від своїх старших товаришів доброї поради, душевного тепла, прикладів у житті і праці. Молоді бажає перейти від них усе найкраще. Партійні організації пам'ятають про це і разом із комсомольським активом обговорюють кожну кандидатуру, перш ніж пропонувати її до виборного комсомольсько-молодіжний екіпаж і на кінець жнив зайняв почесне третє місце серед рівних собі суперників.

Таке поповнення рядів партійної організації міст і району робить честь Світловодській комсомольській організації, сила якої, політична і організаційна зрілість — в партійному керівництві.

Безперечно, всі молоді

У трудовому вихованні молоді партійна організація робить ставку на те, щоб молоді комуністи очолювали якнайбільшу кількість комсомольсько-молодіжних колективів. Досвід показує, що такий підхід сприяє розвитку творчості і ініціативи у юнаків і дівчат, утвердженню їх на виробництві. Сьогодні кращими із кращих комсомольсько-молодіжних колективів є ті, які (Закінчення на 3-й стор.)

СЛОВО —
ДЕЛЕГАТОВІПРОФЕСІЯ —
ЯК ЕСТАФЕТА

У сім'ї газоелектрозварника механоскладального цеху № 3 заводу «Червона зірка» Леоніда Володимировича Лугового велике свято: нещодавно середнього сина, Сергія, комуністи прийняли кандидатом у члени КПРС. А особливо радий батько, вчасний з того, що не зрадив хлопця його професію (теж працює газоелектрозварником на «Червоній зірці»), що виявлено Сергієві таке високе довір'я. До речі, і старший, Володимир, трудиться газоелектрозварником на цьому ж заводі.

Порівнявши професію Леоніда Володимировича переступив у незабутньому 1945 році. Можна сказати, чисте символічне прохання, бо війна залишила замість заводу один руїни. Пограбовані він у ремонтну бригаду, яка відбудовувала підприємство. Це був справжній бій на трудовому фронті. Країна, сільське господарство вимагали сідала, і червонозориці в найкоротші строки пустити завод в експлуатацію.

А потім — знайомство з професією, перші самостійні кроки. Звичайно, яка тоді була техніка! Та люди брали своє ситуаційне, прагнучи перебороти труднощі, і знає, як працював тоді Леонід Луговий? На 90-95 процентів виконував норми! Комсомольці з усіх цехів ішли дивитися на його роботу.

Тут він і зустрівся зі своєю майбутньою дружиною Марією. Сьогодні Марія Андріївна працює пресувальницею в заготовчо-пресовому цеху корпусу № 90. Була перерва, на деякий час через хворобу довелося змінити місце роботи. Але «Червона зірка» є «Червона зірка», з нею пов'язані крадіжки життя.

Кілька років тому Володимир Луговий перевели в складальний-зварювальний цех корпусу № 99, тепер він зайнятий на конвеєрі. Сюди, як відомо, ставлять висококваліфікованих робітників. І цим пишається батько, а син його не підводить, не має такого права.

Приємно чути Л. В. Луговому добрі відзиви про Сергія, поки що наймолодшого в династії. У свої двадцять два роки хлопець став спеціалістом газоелектрозварником і буде, сподіваємось, гідним звання комуніста.

А ще є наймолодший — Леонід. Нині він навчається у восьмому класі. Приклад батьків і старших братів, без сумніву, стане для нього орієнтиром у житті. Адже він — член славної сім'ї-династії.

Н. ЛОМАКІНА,
секретар комсомольської організації МСЦ № 2 заводу «Червона зірка», делегат XIX обласної партійної конференції.

3 НЕЗВИЧКИ в хаотичному шумі звуків, найрізноманітніших тонів важко вловити якусь гармонію, навіть подібність ритму. І все ж вони, гармонія і ритм, існують у цьому металевому царстві. Треба тільки навчитися слухати свій верстат, який на тлі мелодії всього цеху кожному здається «солістом». Такі асоціації виникають тоді, коли людина усвідомлює значення своєї праці, кожної цієї теплої деталі в руках. І невідомо, звідки оця теплота в уже не безлічому нумеру металу — від тертя, як це доведено наукою фізичною, чи від рук людини?

У механоскладальному цеху № 1 Кіровоградського заводу тракторних гідроагрегатів відбувається чудодійство. З безформних шматків заліза народжуються деталі до тракторних гідро- і насосів. Звичайно, для тих, хто щодня причетний до чудодійства, це слово звучить трохи дивно. Та нічого дивного немає. Знайти «характер» верстага, економити рухи, бути уважним — оце і все, що потрібне для звершення «чуда».

Так вважають члени бригади шліфувальниць-різбонарізувальників, яку очолює комуністка Олександра Прокопівна Колесник. Мимоволі замислюєшся вивіреними до секунд рухами невисокої жінки, Валентини Сергіївни Ничипорук.

— Не втомлює одноманітність? — дивується вона, поправляючи хустку. — Для мене кожна де-

таль нова, хоч і йдуть вони цілими партіями. За день доводиться доліфувати, то нарізувати різьбу... Різбонарізувальниця — наша ос-

левіська. — Завод почав виготовляти деталі до вузлів трактора Т-330. І бригада Колесник дуже допомогла підприємству в освоєнні

колектив цю зміни здає продукцію тільки з першого пред'явлення, а в цей складний період освоєння випуску нових деталей виконує вироб-

ну. — Те, що бригадир — депутат обласної Ради народних депутатів, уже само за себе говорить. Високий авторитет керівника варті не однієї найпрогресивнішої технологічної лінії. В колективі панує висока трудова дисципліна, кожна із шліфувальниць за верстатом відстоює ім'я всієї бригади. А найголовніше — партійне ядро в колективі. З п'яти його членів троє — комуністи: Олександра Прокопівна, Ніна Данилівна Петрова і ось, може привітати, вчора в члені КПРС прийняли В. С. Ничипорук. Вони й задають тон у роботі.

Шліфувальниця нещодавно зображається всім разом. Справа в тому, що половина бригади працює в першу зміну, половина — в другу. І не терпиться Валентини Сергіївни порадувати бригадира: й сьогодні є надпланові деталі!

Вона на хвилину відключила верстат:

— Ми ж у Сані всі ученицями були. Спочатку вона навчила професії мене, а потім ми вже вдвох почали готувати основу для майбутньої бригади.

Верстат знову запрацював, наспівуючи якусь відому лише його господарці мелодію. І хто це сказав, що працювати з металом — чисто чоловіча справа? Ному потрібна ніжність жіночих рук. У цих руках і дієння його дзвінкіша.

А втім, послухайте самі. Чуте?

А. РОМАНЮК,
В. ГРИБ (фото),
секретар «Молодого комунара».

РЕПОРТАЖ

І МЕТАЛУ

ПОТРІБНА НІЖНІСТЬ

новна професія, а суміш — заточувальниця, фрезерувальниця... Отож про одноманітність видаремо.

І знову — за роботу. Розмовляли пікони. — Нині у бригаді відповідальний період. — каже керівник зміни Анатолій Гнатюк. За-

випуску нової продукції. Спершу йшли партії по 10—15 штук, а тепер по одоманітності видаремо. — викинув на металевий ящик, наповнений новенькими блискучими деталями.

За бригаду О. П. Колесник можна бути спокійним, вона не підведе.

нічі завдання на 110—112 процентів, а то й більше. Де джерело стабільності, вивченості в найскладніших ситуаціях?

— Однозначно на це запитання відповісти не можна. — Майстер Володимир Аркадійович Дзюба помовчав хвили-

О Сь уже два роки вони працюють поруч. Секретар парткому Л. Г. Колодєєв і секретар комітету комсомолу І. Янчук. Очоловлюючи ці дві комсомольські організації — краї в районі. Два комуністи. Люди, послідовні, спільною роботою, спільними турботами і радощами. Обом секретарям притаманна риса — почуття великої відповідальності за доручену справу. Саме з неї — витікає всього найкращого, найголовнішого, що встигли вони зробити у своєму житті.

Вони зовсім різні зовні: Леонід Гнатюк — міцно збитий, спокійний, урівноважений, дещо стриманий у рухах, але енергійний, погляд чіткий, допитливий, говорить, викажуючи кожне слово. Іван — худорлявий, запальний, з неспокійним обличчям, на якому палахкотять живим вогнем окреслені чорними бровами меткі, з усмішкою очі.

Л. Г. Колодєєв — про І. Янчука:

«...Запальний, наполегливий. Тому хороший організатор. Чотирічний стаж комсомольської роботи теж багато значить, головне ж — він уміє відшукати той контакт у роботі з людьми, про який ми часто говоримо і якого інколи нам так не вистачає...»

І. Янчук — про Л. Г. Колодєєва:

«Суворим він мені спочатку видався. І я не помилюся. Вимогливий, але справедливий,

Боявся, відверто кажучи, що не знайдемо «золотої середини» — надто різні характери. Помилувався. І, можливо, вперше радію з того, що помилюся».

Два роки вирішують вони спільні проблеми. Навіть стоїти їм в кабінеті зсунути один до одного, хоча затримуються секретарі за ними не часто. І того ранку, коли я завітав до контори колгоспу, обидва були на фермах. Це ввійшло в стиль роботи секретаря парткому — бувати там, де щільніший відповідальний ділянка роботи. «Бувають поміж людей, знати їхні турботи, вислухати зауваження й побажання — це мій обов'язок», — скаже мені пізніше Л. Г. Колодєєв. — Говорити з людьми про виробничі проблеми треба, вважаю, не в кабінеті, а на робочих місцях. Сам тоді зможеш перевірити й реальніше оцінити назрілі питання».

Янчук у цьому наслідок свого наставництва. Щоразу, повернувшись із виробничих ділянок до кабінету, вони схилиються над звичайним учнівським зошитом з коротким написом на титульній сторінці: «Дія інформації».

Небагато часу минуло від звітно-виборчих зборів, а вже записами пропозицій комуністів, рішень парткому, результатів їх виконання заповнено кілька сторінок. І найчастіше у графі «Автор інформації» зустрічається прізвище секретаря комітету комсомолу Івана Янчука. Бо саме він із тих неспокійних людей, про яких у народі жартома кажуть: «Сам собі роботу шукає». Справді, це прекрасна риса людини — її ініціативність. Згодиться, не перелася ще у нас секретарі

комсомольських організацій, у яких і робота палача «як потрібно», і документація «в порядку», і працює такий «як треба», але все тільки за вказівками зверху... Янчук же — генератор ідей, задумів. Складні проблеми і так звані дрібні питання розв'язує з однаковою серйозністю і наполегливістю. Ось зовсім свіжі записи. Янчук відвідав проферів, що проживають на хуторі Прохорова Балка, неподалік села. Появився запис: «Скарги механізаторів на несвоєчасну доставку на хутір періодичної преси». А у відмітці про виконання: «Розмова з листовою». Організувати доставку пошти в тракторній бригаді. Тепер у будь-яку погоду в Прохоровій Балці читають свіжу періодику. Далі запис: «У відділку № 2 погано працює клуб. Нерегулярно показують кіно». А поруч: «Завідуючому клубом В. Колесніку звільнено. Клуб передано членові ВЛКСМ М. Махну». І пізніший запис: «Перевірив роботу нового завідувача. Скарг у молоді немає».

Наведені приклади — про культурно-масову роботу. А щодо виробничт-

У червоних кутках обох молодотоварних ферм господарства виблискують поворіжжями вогними святкові ялинки. Спалахнули вони ще в листопаді. Саме минулого місяця МТФ № 2 і № 1 виконали річні зобов'язання. І коли врахувати, що на фермах два комсомольсько-молодіжних колективи, які очолюють комуністка Д. Єпішева і комсомолка В. Махно, то стає зрозумілим, що в успіху доярка є частка праці й секретарів парткому та комітету комсомолу.

ДОЛЯ ОДНА

І. ЯНЧУК: «СУВОРИМ ВІН МЕНІ СПОЧАТКУ ВИДАВСЯ. І Я НЕ ПОМИЛИВСЯ. ВИМОГЛИВИЙ, АЛЕ СПРАВЕДЛИВИЙ...»

Щоє тут і на керівних посадах. Головинний агроном господарства Олексій Кушнір — молодий комуніст. Те ж можна сказати й про Михайла Яковлева механіка тракторної бригади № 1, секретарів відділкових парторганізацій Т. Янчук та О. Подінтаєву, до речі, обоє вони — колишні секретарі комсомольської організації. Стає зрозумілою фраза секретаря парткому: «Справи наші з комсомольськими так переплелися, що й межі в них не знайдеш...»

Звичайно, було б неправильним думати, що у взаємних Л. Г. Колодєєва та І. Янчука завжди все ідеально. Бувають і суперечки. І ось тут формується вміння вислухати один одного, глибоко розібратися в суті справи, змігти довести свою правоту. Ось приклад. Працював у колгоспі трактористом молодий хлопчина Михайло Костін. Працював, відверто кажучи, абияк, трудової дисципліни не особливо додержувався. Трактор Т-74 у Михайла був старий, часто лама-

ся. Зайнявся якимось Костін про своє бажання працювати на колісному тракторі, так бригадир відмовив, мовляв, на гусеничному не виходить, то й на колісному дива не буде. Та в це диво повірив Янчук. «Давай, те спробуємо», — зверну-

ся він до секретаря парткому і бригадира. — Мучиться ти, що з поломкою не вилазить, а від цього й руки опустив? Не підтримали того разу секретаря комсомольської організації. Як так? Справна, нова машина — то парода за сумішню працю, а тут прогулявничко, ледарю її вручай. Але не з тих Іван Янчук, що відступають від свого. Перша певдлача лише рознала його, і він зумів таки схилити на свій бік секретаря парткому. Вирішили спробувати. Пилоса ж про людину. Вдвох переконали бригадира. Згадуючи цей випадок, усі троє тепер тільки усміхаються. Михайло Костін ось уже півроку добре працює на новому тракторі, наче підміняв хлопця. І якщо правда, що особисте щастя визначається ще й кількістю по-справжньому радних днів, подій, що вкарбувалися в пам'ять пазаважид, то, мабуть, для всіх учасників цього невеликого «конфлікту» такий день настав. Бо ж серед імен передових механізаторів колгоспу зустрічається останнім

НАШ НАДІЙНИЙ РЕЗЕРВ

(Закінчення. Початок 1-й стор.)

Учолоють молоді комуністи. Нещодавно, наприклад, бригада із Дніпровського заводу твердих сплавів, керована молодим комуністом Анатолієм Рябоконем, рапортувала про завершення п'ятирічного плану. Саме цей комсомольсько-молодіжний колектив зобов'язався до 110 річчя В. І. Леніна виконати 8 річних норм. А відома на всю область комсомольсько-молодіжна бригада із заводу чистих металів, яку очолює молодий комуніст Микола Петров, виступила ще 1975 року з ініціативою: «П'ятиріччя якості — комсомольську гарантію!». Почин підтримали на всіх підприємствах міста і за його межами. На самому

ж заводі він вилився в творчий похід усіх трудівників за високий гатунік виробів. Від початку п'ятиріччя 112 видів продукції підприємства атестовані першою категорією, а 20-ти — присвоєно державний Знак якості. Та ініціатива комсомольсько-молодіжної бригади М. Петрова немає кінця. Не так давно хлопці вирішили два дні щомісяця працювати на закономірних матеріалах.

А життя висуває вже нові вимоги в справі керівництва комсомолом. Завданням першого значення комуністи сьогодні вважають створення комсомольсько-молодіжних колективів у сільському господарстві і на будівництві, де їх усього одиниці.

За очевидними успіхами

не можна забувати і про недоробки та упущення. Ніде правди діти, слабкий поки що зв'язок комітетів комсомолу і рад наставників, незадовільно ведеться правове виховання підлітків, атеїстична пропаганда серед молоді. Все це враховуємо у своїх планах роботи.

Головне джерело, запорука всіх успіхів комсомолу — в партійному керівництві, було підкреслено на листопадному (1977 р.) Пленумі ЦК Компартії України. Партійні організації міста і району по-діловому підходять до цієї важливої настанови. Кожен комуніст з усією відповідальністю усвідомлює, що виховання нової людини — одне із найважливіших завдань.

ГРЕЦІЯ

СЛАВНИЙ ЮВІЛЕЙ

Нещодавно грецькі комуністи разом з трудящими всієї країни урочисто відзначили 60-річчя своєї партії. Наприкінці листопада 1918 року в Афінах відбувся установчий з'їзд Соціалістичної робітничої партії Греції. Через шість років вона стала називатися комуністичною.

«Комуністична партія Греції народилася 60 років тому під впливом Великого Жовтня», — зазначив, виступаючи на урочистих зборах в Афінах, присвячених цьому ювілею, генеральний секретар ЦК КПГ Х. Флоракіс. — Вона діяла і розвивалася як партія робітничого класу та багатовісний заглиблений міжнародного робітничого руху».

Героїчним був шлях КПГ — шлях боротьби проти олігархії та імперіалізму, зовнішньої і внутрішньої реакції. Комуністи були в перших лавах боротьби проти фашизму — італійського й німецького — в роки другої світової війни. Вони були душою Грецького національно-визвольного фронту (ЕАМ) і Грецької національно-визвольної армії (ЕЛАС), які очолили боротьбу проти внутрішньої реакції та іноземної інтервенції. Після другої світової війни, особливо в тяжкі роки диктатури «чорних полковників», незважаючи на переслідування, арешти і катування, партія само відважно боролася за згуртування демократичних сил у країні і позалення несправедливого режиму.

Естафету чесного служіння народові ветерани компартії передають молоді. Один із них — Георгіос Спартінос, син селянина-бідняка. Спартінос плавав матросом на грецьких торговельних судах, а потім став будівельним робітником. «Я рано знав, що таке експлуатація та безправність, — каже молодий комуніст. — Події в листопаді 1973 року, коли хунта кинула танки проти студентів політехнічного інституту і робітників, остаточно відкрили мені очі, і я вступив у лави Комуністичної молоді Греції. Я розумію, що наші завоювання і перемоги в умовах жорстокої експлуатації — це результат боротьби партії комуністів. Тому-то я вірю в торжество її ідеалів».

Протягом усієї своєї історії наша партія була прапорносцем боротьби за національну незалежність і демократичний розвиток країни, за права трудящих і соціальний прогрес,

МІЖНАРОДНИЙ КОМУНІСТИЧНИЙ РУХ

сказав у розмові з кореспондентом ТАРС член політбюро ЦК КПГ Нікос Калудіс. Завдяки своїй послідовній політиці, заслугам у боротьбі з реакцією, глибоким зв'язком з робітничим класом і всім народом компартія виступає тепер як впливова національна сила і головний фактор демократичного розвитку. Х з'їзд КПГ — перший після 33 років підпілья, — що відбувся в травні 1978 року, сприяв зміцненню її політичної та ідеологічної єдності. Обговорення рішеннями з'їзду, ідеями марксизму-ленізму та багатим досвідом боротьби, наша партія виступає за згуртування всіх сил країни в загальний антиімперіалістичний, демократичний фронт проти американської і патівської гегемонії — головної причини всіх бід нашого народу, проти місцевих та іноземних монополій, за національну незалежність, демократію, мир і соціалізм, підкреслив Нікос Калудіс.

Наприкінці він сказав: «Наша партія завжди виражала і виражає солідарність з міжнародним комуністичним рухом, з Радянським Союзом та іншими країнами соціалістичної співдружності, завжди лишається вірною принципам пролетарського інтернаціоналізму».

Афіни.

Є. ПЕТРОВ,
кор. ТАРС.

ФРАНЦІЯ

„КОРІННЯ ДРУЖБИ — В НАРОДОВІ“

Гренобль і Кишинів. Зв'язки між містами-побратимами було встановлено у вересні 1967 року.

ноли гренобльська делегація на чолі з першим заступником мера А. Руайс побувала в Радянській Молдавії. Відтоді обміни між цими містами стали традицією.

— Віхою в поглибленні нашого співробітництва, — відзначає голова місцевого відділення товариства «Франція — СРСР» Фріда Каа, — стало укладання угоди про дружбу і співробітництво.

Згідно з цим фактом, як його шанобливо величають тут, два міста зобов'язалися «постійно підтримувати всі ініціативи і дії, які служать політичній і асоційованій розрядці, зміцненню миру, регулярному обміну ватись досвідом, у тому числі в галузі політичного, економічного соціального й культурного життя двох міст».

Мер Гренобля Юбер Дюбеду ділиться турботами «альпійської столиці Франції», як часто називають це місто.

— Наша країна уражена сьогодні сильною кризою, — розповідає він. — Головний її бич — безробіття, особливо серед молоді. Згасла металургія і текстильне виробництво. Наша основна турбота — поставити на ноги економіку, дати людям роботу. Ми заохочуємо промисловий розвиток. Один із виходів поспому, — співробітництво з СРСР. Промисловість міста вже нагромаджує позитивний досвід такого ділового співробітництва. Ми поставили в СРСР різноманітне устаткування.

За словами мера Гренобля, жителі його міста виявляють великий інтерес до способу життя, політичного, економічного й соціального досвіду, до нових методів містобудування СРСР «Ми переконані — сказав він, — що особисті контакти жителів французьких і радянських міст і сіл допоможуть поглибити міжнародні відносини. Зв'язки між містами-побратимами, як підтверджує наша дружба з Кишиневом, сприяють розрядці і миру».

Теплі зустрічі в «альпійській столиці» краще за всілякі слова підтверджують міцність давньої франко-радянської дружби.

— Її коріння, — сказав мені металург Ж. Пуатьє, — в народі. Тим-то воно таке міцне.

В. КОРОЧАНЦЕВ,
кореспондент ТАРС.
Гренобль — Париж.

СЛОВО —
ДЕЛЕГАТОВІ

Наш колгосп давно вже здобув славу одного з найбагатших у районі. А чому б нам і не зміцнювати економіку господарства, коли ми успішно справляємося з планами виробництва і продажу молока та м'яса, продукції полів, саду? Звідси —

ЗДОБУТКАМ ЗРОСТАТИ!

й солідна сума на рахунок в Держбанку, нові капітальні господарські споруди і цілі вулиці житлових будинків, збудовані — й досягток у кожному домі. Торік, наприклад, рентабельність колгоспу становила 46 процентів, а чистий прибуток — 1200 тисяч карбованців.

Але найголовніше багатство — це люди, які творять матеріальні блага. Серед усіх механізаторів, шоферів, тваринників — половина молоді до 30 років. І якщо в майбутньому плануємо підвищення врожайності, збільшення виробництва продуктів тваринництва, зміцнення економіки, то найбільший ре-

зерв у цьому, я вважаю, — комсомольці і молодь. Майбутнє за трактористами Василем Прозоровським, Сергієм Лашком, Олександром Прозоровським, Поліною Чаба, Юлією Садвою, Клавією Кузьмич, шофером Олександром Ігнатевим, дояркою Марією Сумко, свинаркою Катериною Зубковою, електриком Миколою Чабаном та багатьма іншими молодими трудівниками села.

В. ГУРТОВИЙ,
Герой Соціалістичної Праці, голова колгоспу імені Леніна Знаменського району, делегат XIX обласної партійної конференції.

часом і ім'я Михайла Костіга...

Л. Г. Колодєєв — про Янчука:

«Коли не хочеш бути ошуканим долею, не чекай чогось готового великого й прекрасного, для якого, вважаєш, ти народився. Щастя —

Леонід Гнатівич тривалий час працював на різних виробничих ділянках. Був механізатором, бригадиром, агрономом, головним агрономом, керівним відділом. Закінчив спочатку технікум, потім — сільськогосподарський

фіксовані в зошиті «Для інформації», аналізують зроблене за день, намічають плани на наступний...

Коли я зустрічався з Л. Г. Колодєєвим та І. Янчуком, вони готували рапорт колгоспу обласній партійній конференції. «На основі підвищення культури землеробства, — певниєно виводила рука Колодєєва, — і впровадження передового досвіду хлібороби виростили і зібрали по 41,6 центнера зернових з кожного гектара, з такої цінної культури, як озима пшениця, — по 51,7 центнера, цукрових буряків — по 340 центнерів. Це дало змогу значно перевиконати плани продажу продукції державі і створити запас кормів для громадської худоби». Додам, що до 25 грудня буде вироблено понад план 5800 центнерів молока і продано його державі 5300 центнерів. Шістьнадцять доярок надають більш як по 4000 кілограмів молока.

Писали, горді з успіхів трактористів Віктора Даченка, Миколи Ховрящука, Петра Кушніркова, Вячеслава Копейкіна, Віталія Демченка, доярок Людди Іржової, Людмили Касяненко, Лідії Чуркіної, Валентини Єнішевої, Надії Макенменко...

І тільки про роботу секретарів партійної і комсомольської організації не буде ні рядка. Та й чи вмієш отой песнопій, оту негавомовну турботу двох людей — ватажків сільських комуністів і комсомольців?..

Ю. ДМИТРЕНКО,
спецкор «Молодого комунара».
с. Зянка,
Маловисіківський район.

НА ДВОХ

Л. Г. КОЛОДЄЄВ: «ГОЛОВНЕ — ВІН УМІЄ ВІДШУКАТИ КОНТАКТ У РОБОТІ З ЛЮДЬМИ...»

в нашому сьогоденні. Янчук це розуміє. Але розуміти — мало. Треба зуміти передати оте розуміння сучасній молоді. У Янчука це виходить...»

І. Янчук — про Л. Г. Колодєєва:

«...Наш час вважається діловим. Усі чимось зайняті, кудись поспішають, засідають, вирішують і так далі. Як іноді, здається, не вистачає часу! У Леоніда Гнатівича ж для поради, доброго слова, просто сердечної розмови час завжди знаходиться. Не було такого, щоб він відмахнувся від якоїсь, навіть суто комсомольської, проблеми. У мене, на жаль, так не завжди виходить».

У колгоспі ніхто не дивується, що обидва секретарі досить добре розбираються у виробничих питаннях. Зрештою, так і повинно бути. Цікаво, що трудові біографії Л. Г. Колодєєва та І. Янчука трохи подібні. До того як очолити партком,

інститут. Іван Янчук після школи вчився в Кіровоградському ІТІУ № 4, працював на заводі. Потім — служба в армії, робота в колгоспі, навчання в технікумі механізації. І ось уже чотири роки очолює комсомольську організацію колгоспу. Заочно навчається в інституті.

Як бачимо, в обох організаторські здібності поєднані з певним життєвим досвідом, ґрунтовним знанням колгоспного виробництва. Звісно, не всі задуми секретарів реалізуються. Та лишається одне — вміння в усьому дійти спільного знаменника з найбільшою користю для роботи, загальної справи. Так велить кожному обов'язок комуніста, так підказує серце людини, що відповідає за долю інших. А тому часом затримуються секретарі допізна на роботі. Міркують, як краще втілити в життя пропозиції, висловлені комуністами і комсомольцями на звітних зборах чи за-

ІТАЛІЯ. Глибоке обурення прогресивної громадськості країни викликало недавнє злочинницьке обняття римського юнака, якого було зрешечено нулями фашистів у той момент, коли він читав газету італійських комуністів «Уніта».

Спеціальний кореспондент ТАРС зробив цей знімок на вулицях італійської столиці, де відбулася масова демонстрація протесту проти зростання «коричневої» загрози в країні, проти зухвалих терористичних акцій недовбитих Муссоліні, жертвами яких стають прогресивні настрій італійці, профспілкові активісти, комуністи.

«Ні — фашизму!» — така рішуча вимога чесних людей Італії.

Фото І. УТКІНА.

(Фотохроніка ТАРС).

СЛОВО —
ДЕЛЕГАТОВІЩО МОЖЕ
МОЛОДЬ

Сьогодні надзвичайно актуально звучать слова Леоніда Ілліча Брежнєва, сказані на XVIII з'їзді ВЛКСМ: «І я думаю, комсомолові слід взяти під свою постійну і неослабну опіку сферу торгівлі та обслуговування... Вивчіть якнайглибше стан справ, допоможіть і новим людям, і вихованням тих, хто вже там працює, і мобілізуйте громадської думки, і ініціативу, звернутими до господарських, адміністративних органів».

Я працюю в Рівнянському сільському споживчому товаристві, яке об'єднує 51 магазин. Загін працівників прилавка чималенький, понад сто чоловік, та молоді з них не більше 25 процентів.

Так от, про складність нашого фаху. Мабуть, не всі читачі знають, що таке змпіаний магазин товарів повсякденного попиту. А це, до речі, такий універсальний сільський магазин, де можна все придбати — від пачки сірників до кілограма цукерок. Працювати в такому «універсамі» не просто.

Говорачи про труднощі працівників прилавка, я хочу відразу наголосити на тому, що їх можуть з успіхом долати молоді продавці. В нашому сільському споживчому товаристві це чудово довели своєю невтомною і чесною працею Марія Кунніл, Галина Волкова, Галина Шляєва та інші.

Скажу кілька слів про певний колектив Рівнянського продовольчого магазину № 1. Справжній продавець — це перш за все авторитет для покупців. А такий авторитет завойовується чуйністю, уважністю, повагою до покупця. Саме цим рясом володіють комсомолки Ольга Вербицька, Наталія Ланецька і завмаг, досвідчена працівниця прилавка Галина Гуйван.

Я не маю на меті розповідати про успіхи нашого колективу, теж додаю лише, що план цього року ми виконали достроково кілька днів тому. Двічі серед колективів інших магазинів товариства завойовували першість у соціалістичному змаганні. До речі саме воно стимулює нашу зміну за прилавком. Трудове суперництво ведемо з колективом Рівнянського продовольчого магазину № 2 (завмаг Євдокія Шаповал) Серйозний суперник. І все ж, підбиваючи щомісяця підсумки соціалістичного змагання, ми виписали у свій трудовий календар десять перемог, виборовши десять раз першість у цьому році...

Т. БАЛАС,
секретар комсомольської організації Рівнянського сільського споживчого товариства, делегат XIX обласної партійної конференції.

... У ДИТИНСТВО

У нашій області 840 дитячих садків і ясел. За роки десятиріччя збудовано ще п'ятдесят. На утримання кожного малюка держава витрачає щороку майже 300 карбованців.

— Пролісок — це перша весняна квітка. Тому й вирішили ми назвати так свій заклад, — розповідає методист Компаніївського дитсадка Тетяна Ільїна. — Він уособлює всіх наших вихованців. Бо вони такі ж ніжні, тендітні, красиві, як і ця квітка.

Так, цей дитячий садок схожий на маленький казковий палац. Просторі, світлі ігрові кімнати, затишні спальні, з рівно застеленими ліжечками, великий музичний зал. Тут створено всі умови для того, щоб діти могли гармонійно розвиватися.

— Сьогодні ми вивчимо цифру «4» та спробуємо полічити до чотирьох. — Так почала заняття з математики в підготозчій групі вихователька Наталія Іванівна Олійник. — А може, хто з вас, діти, зуміє зробити це зараз?

— Віто і Альошо, давайте полічимо з вами, скіль-

Щаслива малеча в нашій країні! Бо держава, Комуністична партія постійно піклуються про найменших громадян.

... У КРАЇНУ ЗНАНЬ

Щодня за партію 648 шкільних області сідають понад шістнадцять тисяч учнів. А за останні три роки відчинилися двері сорока шести нових шкільних приміщень.

Кожного дня поспішає до одинадцяті десятирічків м. Кіровограда Наталка Абраменко. Шестикласниця. Кругла відмінниця. Для неї школа — це не тільки для неї. А й для Лени Головіної, Льоні Дорогого та інших 900 хлопчиків і дівчаток.

ПОДОРОЖ

— Опанувати основи наук для нас, школярів, найголовніше, — каже Юра Дітков, десятикласник. — Нам Ленін заповідав: учитись, учитись, учитись.

Бо ми — майбутнє нашої країни, зміна наших батьків. Знання — глибокі, міцні, всебічні — просто необхідні, — продовжує розмову однокласник Юри Валерій Сиваченко.

— Наша держава не тільки проголошує право на освіту, а й матеріально забезпечує його.

Так, школа має добре обладнані навчальні кабінети, всі необхідні технічні засоби, спортивний, актовий зали і навіть власний широкоекранний дитячий кінотеатр. А головне — вимогливих, чуйних, побатьківському дбайливих, досвідчених учителів.

Нещодавно старшокласники побували в гостях у двічі Героя Соціалістичної Праці О. В. Гіталева. Багато чого побачили і почули там. Але найбільше запам'яталися їм слова: «Не так важливо, ким ви станете, коли виростете — інженерами, робітниками, колгоспниками. Я бажаю вам стати потрібними і корисними Батьківщині, людям. Адже без цього неможливе щастя радянської людини».

... У СВІТ НАУКИ

Першого вересня нинішнього року сім'я кіровоградських студентів поповнилась. У місті відкрився третій вищий навчальний заклад — вище льотне училище цивільної авіації. А педагогічний інститут, інститут сільськогосподарського машинобудування «обросли» новими висотними корпусами з найсучаснішим обладнанням, численними лабораторіями, кабінетами, аудиторіями.

Пішов черговий семінар з діалектичного матеріалізму. Вони запально сперечалися про суть теорії, про ідеалізм поглядів Юма, Верілі, Канта, цитували як неперечні аргументи лєнінські думки з «матеріалізму і емпіріокритицизму». Оперували складними філософськими категоріями, ніби чимось звичним і простим.

Вони — діти робітників, колгоспників, службовців Країни Рад, студенти 24-ї групи історико-педагогічного факультету Кіровоградського педінституту. — Сумілий Юма щодо існування матерії і верховної сили в тому... — Наталія Сігур, відмінниця, переможниця підписує на аудиторію і енергійно, вперто, мляючи на дошці кола, півкола, щось надписуючи, довела, в чо-

му ж такі сумнівавася філософ Юм.

Висладал, кандидат філософських наук, І. О. Бублик усміхнувся:

— Абсолютно правильно. Сідайте. А хто ж «подолає» Канта? — Іван Омелінович запитально обвів поглядом аудиторію.

— Можна мені спробувати? — підвелася тендітна темнокоса дівчина. Геля Павлюкєвич, комсорг факультету. Відмінниця. Одна з тих 210 відмінників, яких ми пишастесь інститут. Знову на дошці — щось схоже на доведення геометричної теореми, а в повітрі невеликої аудиторії — слова — сплетіння мильного і сьогодення. Ця дівчина, що росла на величній Волзі і коло сивого українського Дніпра, в Кременчуці, — маленька й тоненька, як берізка, «жидла на лопаті» самого Канта.

Гелена потрапила на факультет не випадково. Працюючи після десятирічної піонервскаго, вона дійшла висновку: який же цікавий народ ці маленькі школярі, з ними не засучаси! Рішуче прийшла влітку до приймальної комісії Кіровоградського педінституту, подала документи на історико-педагогічний. І стала студенткою. Багато читальні кімнати, лабораторії, кабінети відкрили перед Гелею світ науки. Разом зі своїми новими друзями поринула дівчина в його захоплюючий простір. За їхньою групою міцно утвердився авторитет найкращої на факультеті і однієї з кращих в інституті.

Біль старого корпусу інституту вибрив новий — величний, світлий. Тепер усі студенти перейшли на одну зміну, тепер вони можуть доскохо займатися в актовому залі музикою, релетувати програму вестора, зайти у вільну аудиторію і разом готуватися до завтрашнього семінару або ж вирішувати свої академічні комсомольські справи.

Семінар з філософії закінчується. — Що ж, я залопосеній. Зняття пройшло спокійно, — підсумував І. О. Бублик.

Принято знати: завтра ти станеш спеціалістом, станеш тим, ким хотілося. Бо ти найщасливіша людина в цьому прекрасному світі, ім'я якого — соціалізм.

На фото: такий цікавий дитячий світ у Компаніївському дитсадку; у голові піонерського загону імені Павла Морозова Долинської СШ № 1 Тетяни СКОРОХОД — свято: її прийняли до комсомолу; активісти громадської роботи, відмінники навчання Людмила ШУРЛАХОВА та Володимир ЗУБАХА — студенти Кіровоградського педінституту.

Репортаж вели:
Л. ВАСИЛЕНКО,
Т. КУДРЯ, В. ГРИБ
(фото), спецкор «Молодого комунара».

Редактор М. УСПАЛЕНКО.

Наша адреса і телефони

216050, ГСП, Кіровоград-50, вул. Пуначарського, 36. Телефони: відповідального секретаря та відділу комсомольського життя — 2-45-35, відділу пропаганди, відділу листів і масової роботи — 2-45-36, відділу військово-патріотичного виховання та спорту — 2-46-87.

Газета виходить у вівторок, четвер, суботу.

«МОЛОДОЙ КОМУНАР» — орган Кіровоградського обкому ЛКСМУ г. Кіровоград. Газета пецатається на українському мязке.

Друкарня ім. Г. М. Димитрова, обласного управління у справах видавництва, поліграфії і книжкової торгівлі, м. Кіровоград, вул. Глінки, 2.

Передплатуйте
МОЛОДИЙ КОМУНАР

Ви ще маєте нагоду передплатити обласну молодіжну газету «Молодий комунар». Передплата ціла на рік — 2 карбованці 40 копійок. Індекс 61197. Передплату можна оформити в будь-якому відділенні зв'язу, агентстві «Союздруку», у листівні чи громадських розповсюджувачів преси.